

ÁMOŠŮV LIST

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

Ročník V.; číslo 2; Únor 2018

Náš učitel Míša

Náš učitel Míša,
není žádný šíša.
Naučí nás matiku
a má dobrou taktiku.

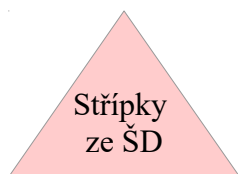
Když je hodný,
je to v pohodě,
když se zlobí,
nenechá nic náhodě.

Když však něco nechápem,
zboří se nám celá zem.
Třeba takhle rovnice,
to je pěkná hranice!

Tak to je náš učitel,
prima třídní velitel.

Tatána Hofmanová, V. třída

Literární,
historický
a sportovní
koutek

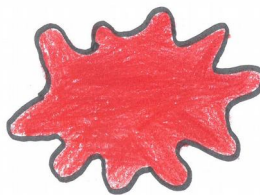
Okénko do druhé,
třetí a páté třídy

V pátek 8. 12. jsme se byli podívat v Divadle Bolka Polívky na Zimní pohádku od Sandry Riedlové. V pohádce vystupoval černoušek Bongi, lední medvěd Ursus, Eskymák Nanuk a malá sněhová vločka. Dozvěděli jsme se, jak vzniká sníh a že máme jít za svými sny. Po pohádce jsme zašli na vánoční trhy. S pocitem sladkého blaha jsme se vydali zpět do školy. Celá akce se nám moc líbila a divadelní představení doporučujeme.

Dne 21. 12. k nám do školy přijelo divadlo. Představení nás seznámilo s Ezopovými bajkami, které nás upozorňovaly na některé špatné lidské vlastnosti. Z příběhů vždy plynulo ponaučení. Celé představení bylo protkáno zpěvem a humorem. A co na něj říkali druháci?

Aneta Adamcová

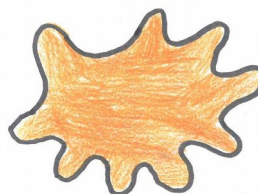
Učíme se anglicky s 2. třídou

red

purple

orange

Valentýna Gregorová - 2. třída
 V divadle se mně líbila
 sněhová vločka. A nejvíce se mi
 líbila liška. Ona byla moc
 sladá. A ještě se mi líbilo,
 jak ten páv hrál na
 kytaru.

Líbilo se mi ten páv, který
 chvil přišel do sněhové
 Jitka Mláček - 2. třída

Líbilo se mi nejvíce rovička, hlavně liška a vel
 Líbí se mi páv, který měl oči a vyprávěl
 příběhy na jeho píjčení.
 Jitka Mláček - 2. třída

To divadlo bylo
 skandální a nejvíce
 se mi líbila rovička.
 Tihelka Adamcová
 2. třída

Vrána

Lakrákala vráma vráma,

že se slobi ma kavrano.

"Kdo by na něj neměl slost!"

Puj mu nejsem čemá dost!"

(Vera Trojanová)

přepsal: Jiří Bezděk, II. třída

15. ledna
 Pán s lysoou hlavou šel do parku. lysoj
 Jel jsem na kole a namohl jsem si lyžka.
 Na kolem mě paní s košíkem, který
 byl s lyžka.
 Krásná!

slova po L a chystáme se na M. Takže nám držte palce, ať to dobře zvládneme a ať nám to dobře mislí, vlastně myslí!!!

Pavlaína Jouklová

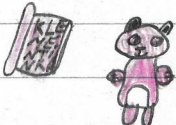
Co nového u třet'áků?

Brzi přijde zyma....Tak takto to ještě začátkem listopadu mohla napsat většina žáků třetí třídy a vůbec bych se na ně nemohla zlobit. Kdyby mi to ale takto napsali teď, tak to už by byl průšvih, protože ještě před příchodem zimy jsme zvládli nejen vyjmenovaná slova po Z, ale také po B a momentálně už máme probraná i vyjmenovaná

16. ledna
lyže: lyžaři, lyžovat, lyžařský, lyžování
plyš: plyšový, plyšák
nelymek: nelymkový!
 Krásná úprava věty!

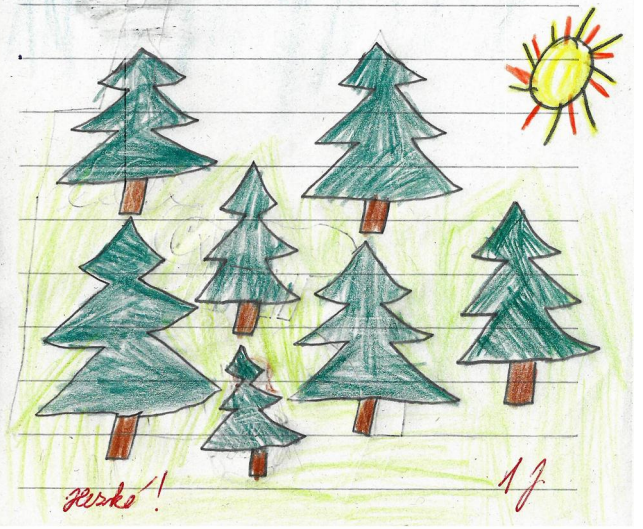
ukázky ze sešitu: Laura Hasilík, III. třída

Jak pracujeme ve slohu a čtení?

8. ledna
 Nej nejlepš'í dárek lesa a křemáček
 byla knížka a plyšák.

17. ledna
 ① Přestalo pršet a pak vonil les
 ② Klisně se rána nahojila
 ③ Dál se po nich proháněli ve stádu
 ④ Zmysleli v lese
 ⑤ Ronja bude jezdit na koni

9. ledna
 Leden
 Leden, ledem,
 přikryl vodu ledem,
 a kde voda byla louže,
 tam to dneska přikně klouže.
 še.
 Krásná!
 LÉTO
 LEDEN

Nella Šrámková, III. třída

Milí spolužáci,

vítejte opět v páté třídě. Co jsme si pro Vás připravili tentokrát? Inu – jeden rozhovor, jednu ódu (str. 1), jednu křížovku (str. 8) a také jeden recept. Kromě toho přispěla Julča obrázkem (str. 1), Valča článkem o knize (str. 13, kterou četla, a paní učitelka si založila pravidelně nepravidelnou historickou rubriku (str. 6, 7).

Vaši pátáci

Rozhovor aneb Kdo také chodil do naší školy

Věděli jste, že žákyní naší školy bývala i naše paní starostka? Ne? Valča s Táňou se jí za vás zeptaly nejen na její školní léta, ale i na její práci.

Jak dlouho pracujete ve funkci starostky?

Do funkce jsem byla zvolena 6. 11. 2014, tedy 3 roky a dva měsíce.

Co je na Vaší práci podle Vás nejtěžší?

Práce s lidmi.

Co je na Vaší práci podle Vás nejzajímavější?

Různorodost práce – stavební, právní, ekonomická, kulturní, společenská činnost a jiné.

Bavila Vás škola?

Ano, bavila.

Jaký byl Váš nejoblíbenější předmět?

Tělesná výchova, matematika.

Chodila jste na základní školu do Želešic?

Ano, chodila, do 6. třídy. Když se škola začala opravovat, tak jsem absolvovala 7. a 8. třídu v Ořechově.

Jaký byl Váš nejoblíbenější učitel/učitelka?

V Želešicích paní učitelka Buchtová, nyní Daňková, a zástupkyně ředitele Křížová, v Ořechově pan učitel Poledňá a Ondráček.

Kdybyste se mohla znovu rozhodovat, přijala byste znovu funkci starostky?

Pokud mi občané v letošních komunálních volbách dají důvěru, jsem ochotna ji přijmout a pokračovat v rozdělané práci.

Recept, jaký svět ještě neviděl aneb Co dělají pátáci v hodinách literatury.

Pampeliškový blivajz

Připravte si sto tun pampelišek, jeden gram chleba, bazén marmelády, jeden metr krát jeden metr krát jeden metr kostky másla, jednu kostičku cukru, sud mléka, čtvrt šálku medu, dvě sukénky z cibule, dvacet plat vajec, jeden bochník sýra, hmoždír, nůž, extra prasklý hrnec, struhadlo a maxi mixér.

Do korby nákladáku vsypte sto tun pampelišek. Rozpusťte máslo a spolu s bazénem marmelády přidejte k pampeliškám. Rozdrťte kostičku cukru a zalijte ji mlékem. Chrstněte do toho čtvrt šálku medu a nastrouhejte sýr. Rozmixujte maxi mixérem a dejte péct do trouby na ∞ °C.

Zatímco se těsto peče, připravte si polevu. Uvařte v extra prasklém hrnci dvacet plat vajec. NAJEDNOU! SŮL NEPŘIDÁVAT! Vajíčka nastrouhejte na struhadle. V hmoždíři rozdrťte sukénky z cibule a smíchejte s vejci.

Vyndejte těsto z trouby a NECHEJTE HO VE FORMĚ. Polijte manifik polevou a nahoru dejte místo třešničky jeden gram chleba. Podávejte s kýblem studené a špinavé vody.

Tenhle recept čili PAMPELIŠKOVÝ BLIVAJZ si určitě někdy ukuchtěte. Je totiž výborný a my mu dáváme PĚT hvězdiček. Dobrou chuť!

Táňa a Valča

Ač je výuka slohu pro učitele češtiny jednou z nejtěžších disciplín, přináší i své ovoce. Příkladem za všechny budiž následující práce Barbory Širůčkové, která se s charakteristikou literární postavy vypořádala nadmíru úspěšně. Pokud Vás zaujme, sáhněte po povídkách Oty Pavla a seznamte se i s dalšími hrdiny jeho příběhů, které psal sám život.

Jana Cacková

Holan je literární postava, která si mě získala na první pohled, ale neberu ho jako vymyšlenou bytost účinkující ve filmu a povídce. Beru ho spíš jako část života Oty Pavla.

Z povídky vím, že Holan je německý ovčák hnědé až černé barvy, má bílé špičaté tesáky, které mu pomáhají lovit mladé srnce v lese a chránit svého pána. Holanovy oči se prý nejvíc podobají očím vlčím. Má mohutnou hrud' a silné nohy od běhu za divokou zvěř. Holan jako štěně nepatřil Karlu Proškovi, ale sedlákovi z vesnice. Nevím, jak se Holan dostal do rukou strejdy Proška, ale jedno vím jistě. To, že se Holan dostal ke Karlu Proškovi, je to nejlepší, co se Holanovi mohlo stát. Prošek s Holanem vedli poměrně klidný život, dokud nezačala válka. Do té doby spolu chodili na ryby nebo na lov a občas jenom lenořili u vody. Holan do téhle chvíle působil jako normální německý ovčák. Jaký Ho-

lan doopravdy je, se projevilo, když navázal oční kontakt s utrápeným Leem Popperem. V ten moment mi došlo, že Holan není obyčejný lovecký pes, ale nemá tvář, která chápe lidský hněv a lidské neštěstí.

Myslím, že Holan je povahou podobný svému pánovi. Je ochoten riskovat život pro dobro svých přátel a své rodiny. Takže kdyby byl Holan člověk, psala bych teď taky o něm.

Barbora Širůčková, VIII. třída

Pomáhej tím, že si čteš

Čtete rádi? Pak můžete díky Vašemu koníčku dokonce pomoci druhým lidem. Jak na to? Je to jednoduché.

Projekt **Čtení pomáhá** rozdělí každý rok 10 miliónů korun na dobročinné účely. O tom, kdo pomoc obdrží, rozhodují dětská čtenáři. Každý školák, který se zapojí do projektu, získá po úspěšném vyplnění testu kredit 50 korun. Kredit, který získáte za úspěšné vyplnění testu o přečtené knize, můžete věnovat na libovolný z nominovaných dobročinných projektů.

Knihy jsou rozděleny do kategorií podle věku čtenářů (1.–5. třída, 6.–9. třída, střední škola). Každý čtenář může zkusit štěstí v testu z jakékoliv knížky jeho věkové kategorie, případně z kategorie vyšší. Knihy vybírá odborná porota v čele se Zdeňkem Svěrákem.

Díky radosti ze čtení už bylo rozděleno 10 miliónů korun. Neváhejte a zaregistrujte se na

stránce www.ctenipomaha.cz. Třeba právě díky Vaší zálibě v knížkách a dobré paměti, kterou prověří krátký testík o přečtené knize, získají děti s postižením náradí do jejich dílny, případně bude podpořen projekt zapojující cvičené psy do ochrany ohrožených druhů zvířat před vyhubením v Africe a mnoho dalších.

Je to jen na Vás, jakou aktivitu za svůj bonus podpoříte. Uvidíte, že radost z úspěšně vyplněného testu a následně i možnost rozhodnout, na jaký dobrý úmysl Váš bonus půjde, je pro čtenáře tou nejkrásnější odměnou.

čtení pomáhá

Jana Cacková

Milí čtenáři,

když se v šesté třídě začínáme seznamovat s dějepisem, s nadsázkou si říkáme, že dějepis je jediným předmětem, v němž se učivo rozšiřuje prakticky s každou uplynulou vteřinou. Jakmile totiž tato vteřina uběhne, a trvá to zatraceně krátkou chvílí, stává se vše, co se během ní událo, minulostí. A všechno z toho může nějakým způsobem ovlivnit život mnoha lidí.

Některé takové vteřiny se tak ve svém důsledku mohou stát pro celé generace nekonečně dlouhým věkem, někdy nekonečně šťastným, jindy nekonečně smutným. V našich dějinách spousta těchto vteřin udeřila v roce, jehož označení končilo osmičkou, a tak si letos připomeneme spoustu kulatých výročí. Je tedy nejlepší okamžik rozšířit Ámose o pravidelně nepravidelné historické okénko, ve kterém si povíme něco o takových událostech.

Dana Kadlčíková

S nahlédnutím do naší národní minulosti začneme v únoru. Nejdříve se společně podíváme do roku 1948, potom se poohlédneme za únorovými událostmi roku 1998. Začneme tedy smutně, ale skončíme rozhodně vesele.

25. února si připomeneme 70. výročí dne, kdy se v naší zemi chopili moci komunisté. Ale abychom věděli, jak to celé bylo, musíme se vrátit o několik let zpátky.

Když 8. 5. 1945 skončila druhá světová válka a prezident Beneš se vrátil domů, věřili mnozí obyvatelé Československé republiky, že se brzy všechno změní a že bude zase líp. Velké naděje vkládali hlavně do parlamentních voleb, které se měly konat v květnu roku 1946.

V rámci demokratického souboje svou předvolební kampaň nejlépe zvládli komunisté. Využili nejen toho, že se před válkou jejich strana nezapojila do vládní politiky, ale také toho, že většinu československého území osvobodila Rudá armáda, tedy vojsko Sovětského svazu, k němuž českoslovenští komunisté už dlouho vzhlíželi jako k následováníhodnému vzoru.

Volby tedy s téměř čtyřicetiprocentním ziskem opanovala Komunistická strana Československa, jejíž předseda Klement Gottwald byl pověřen sestavením nové československé vlády. V ní kromě komunistů zasedli také zástupci ostatních stran, ovšem nejvýznamnější ministerstva, tedy ministerstvo vnitra, zemědělství a informací, zůstala právě v rukou komunistů, jejichž kroky byly čím dál tím více ovlivňovány Sovětským svazem.

Na jeho nátlak Československo odmítlo ame-

rickou hospodářskou pomoc známou jako Marshallův plán, čímž se výrazně zpomalila poválečná obnova země. Rostoucí hospodářské problémy navíc umocnila neúroda způsobená suchem, které panovalo v létě 1947. Napětí, jež díky tomu ve společnosti narůstalo, komunisté obratně využili nejen k posílení své politické moci, ale především k rozšíření své členské základny, která měla být zárukou ještě výraznějšího vítězství ve volbách plánovaných na jarní měsíce roku 1948. K těm však již nedošlo.

Tváří v tvář některým krokům komunistických politiků totiž v únoru 1948 pohrozili nekomunističtí ministři svým odchodem z vlády. Kdyby jich byla většina, vláda by padla a čekalo by se na výsledek nových voleb. Protože ale komunisté neměli jistotu, že by volby vyhráli, přesvědčili některé nekomunistické ministry, aby svůj odchod z vlády zvažili. Demisi tedy nakonec podala pouze menšina ministrů, což Gottwaldovi, coby premiérovi, umožňovalo tyto ministry nahradit svými lidmi, aniž by padla vláda.

Pod hrozbou generální stávkou pak Klement Gottwald přinutil prezidenta republiky Edvarda Beneše, aby demisi nekomunistických ministrů přijal. Prezident tak učinil 25. února 1948, tedy v den, který do našich dějin navždy vstoupil jako den, kdy v Československu na více než čtyřicet let převzala moc Komunistická strana Československa, a i když byla řada lidí takovým vývojem událostí šokována, dokázal si málokdo představit, co všechno náš národ v tomto období čeká.

pokračování na straně 7

dokončení ze strany 6

To únor roku 1998 přinesl našemu národu mnohem více radosti. Tehdy se totiž v japonském Naganu odehrávaly XVIII. zimní olympijské hry, jejichž největším tahákem byl hokejový turnaj, jemuž se díky účasti řady hvězd začalo již před zahájením her říkat Turnaj století.

Když se na něj chystali naši reprezentanti hrající v různých týmech NHL, přirovnávali někteří jejich spoluhráči naše šance na vítězství k šancím jamajských bobistů. Tehdy asi nikdo z nich netušil, jaké překvapení jim přinese 22. únor.

Týmu, který sestavili trenéři Ivan Hlinka a Slavomír Lener, se totiž podařilo poměrně hladce proplout všemi zápasy ve skupině, a postoupit tak do vyřazovací části soutěže. Prohráli jsme tehdy pouze jednou, a to s ruským výběrem. Vzhledem ke značnému časovému posunu začínala většina přímých přenosů brzy ráno, a tak v tuto chvíli zasedali k televizním obrazovkám jenom skalní fandové, zatímco zbytek národa sledoval pouze záznamy odehraných utkání. To se ale mělo záhy změnit.

Nikoliv však nad ránem 18. února, kdy jsme měli sehrát čtvrtfinálový zápas. Osud nám totiž do cesty přihrál výběr Spojených států amerických, a přestože náš tým nehrál špatně a měl ve svých řadách také mnoho hokejových hvězd, jen málokdo tehdy věřil, že se podíváme do semifinále. Ale! V sedmnácté minutě sice přinutil Mike Modano Dominika Haška v naší bráně kapitulovat, ovšem pak už si Američané ani neškrtli. V devětatřicáté minutě kapitán Vladimír Růžička vyrovnal a jeho příklad následovali ve třicáté minutě ještě Jaromír Jágr, v sedmatřicáté minutě Martin Lang a těsně před závěrečnou sirénou také Jiří Dopita. Radost našich hokejistů i jejich fanoušků neznala mezí. Postoupili jsme do přímého boje o olympijské medaile! „Co na tom, že nás v semifinále čekají Kanadáné?! Porazili jsme USA, porazíme i je,“ věřili všichni.

V to páteční ráno spal v České republice opravdu jen málokdo. A jestliže byl čtvrtfinálový zápas nervák, jak potom nazvat ten semifinálový?! Během prvních dvou třetin ani branka!

V polovině třetí třetiny ale Pavel Patera nahrál Jiřímu Šlégrovi, ten se napřáhl, zamířil a ... GÓL! To byla fantazie! Zbýval už jen krůček. Jenomže na konci padesáté deváté minuty se na druhé straně kluziště napřáhl Trevor Linden a bohužel neminul. Bylo to 1:1 a nás čekaly další nervy v podobě prodloužení a případných samostatných nájezdů. Napětím jsme ani nedýchali. Doufali jsme, že Dominika Haška už nikdo z Kanadánů nepřekoná, zatímco některý z Čechů dokáže branku vsítit. Přání se nám splnilo až v samostatných nájezdech. Zatímco český brankář uhájil čisté konto, Robert Reichel, první z českých hokejistů, kteří se rozjeli proti kanadské brance, dokázal skórovat, a tak jsme ten zápas nakonec vyhráli 2:1. Na věty „Takhle pálí Guma!“, „Jsi pašák, Albi!“ a „Jó, je to tady! Jsme ve finále!“ asi zapomene málokdo z těch, kteří si v ten den přivstali, aby fandili v přímém přenosu.

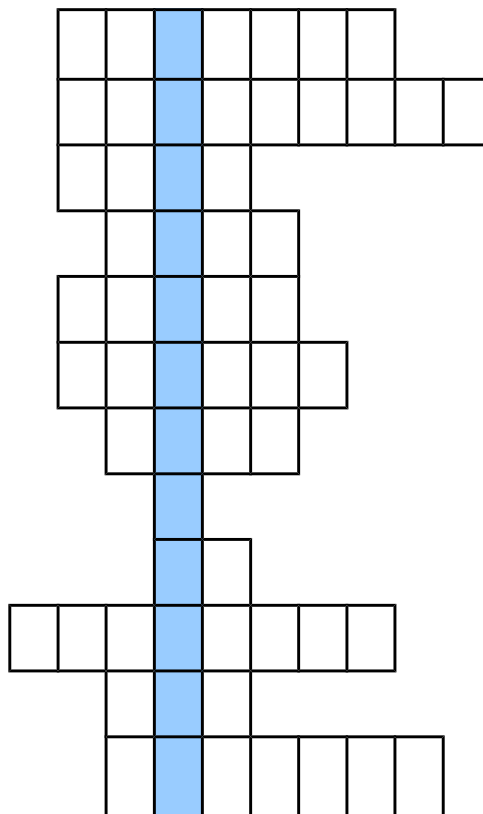
Celou naši republiku tehdy zasáhla hokejová euforie, a tak, i když byla 22. února neděle, mnozí vstávali kolem půl šesté, aby nepromeškali ani jedinou minutu z vytoženého finále. Čekal nás v něm náš jediný dosavadní přemožitel – ruská sborná. Po zápasu s Kanadou jsme ale všichni věřili, že naše šance na vítězství nejsou nikterak malé. I tentokrát jsme na gól čekali až do poloviny třetí třetiny. Ale nakonec přišel, byl vítězný a vstřelil ho český hokejista Petr Svoboda. Byl takový nenápadný, ale přinesl nám neuvěřitelnou radost a přepsal dějiny. Alespoň dějiny českého i československého hokeje! Díky němu jsme se stali poprvé olympijskými hokejovými vítězi.

A když se teď dívám na záznamy těch utkání a vidím, jak se čeští hokejisté drží za ramena, jak bojují až do poslední chvíle, říkám si, že byl důležitý ještě něčím. Ukázal totiž, že mnohdy nevíteží ten, kdo je na první pohled silnější, ale ten, kdo má bojovnější srdce a kdo se nevzdává. A taky to, že každé únorové vítězství nemusí být trpké.

Dana Kadlčíková

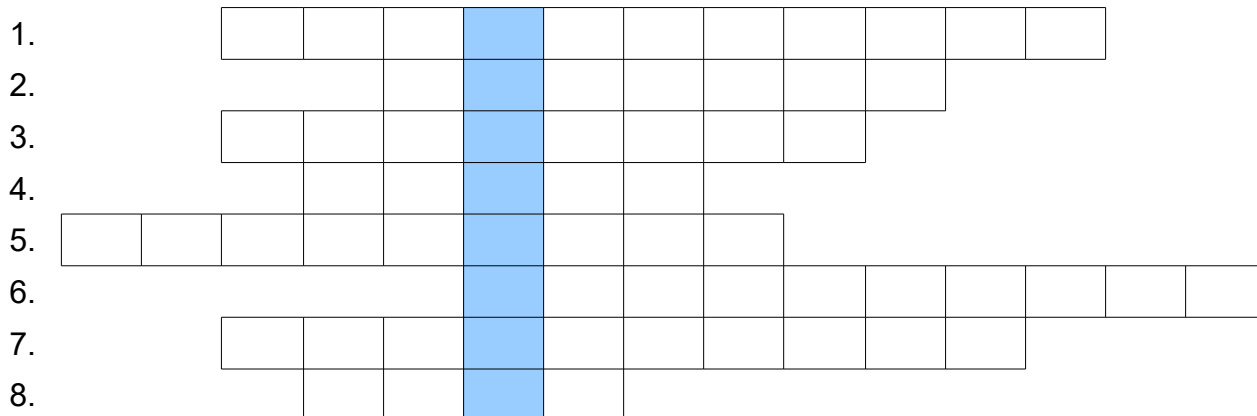
- Rezavý lesní hlodavec je
- Šestým slovním druhem jsou
- Na nohou nosíme
- Žena, která má svátek 8. 10., se jmenuje
- Italským národním jídlem je
- Eskymo, Míša, Mrož a Pegas jsou
- Ementál, Gouda, Eidam a Hermelín jsou

- Včelí domeček je
- Zdrobnělinou od slova slunce je slovo
- Syn se anglicky řekne
- Se Španělskem, Belgií, Švýcarskem, Itálií a Německem sousedí

Dana Kadlčíková

V křížovce se skrývá slovo, které označuje rozhraní mezi dvěma etapami. Pro školáky je spjato jak s očekáváním, tak někdy i s obavami.

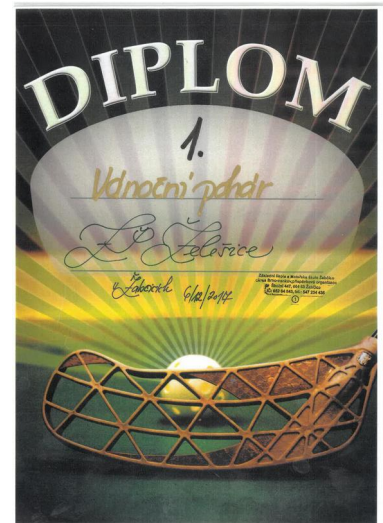

- 1. věta vedlejší, na kterou se ptáme I přes co?
- 2. rozvíjející větný člen, který rozvíjí zároveň dva větné členy
- 3. čtvrtý slovní druh
- 4. anglicky „skupina“
- 5. česky „addiction“
- 6. anglicky „zemětřesení“
- 7. německy „Německo“
- 8. česky „Schlüssel“

Štěpánka Rýparová, VII. třída

„Vánoční pohár“ - florbalový turnaj

Okrskové kolo „Vánočního turnaje“ proběhlo 6. 12. 2017 v Žabčicích. Zúčastnili se ho chlapci ze třetí, čtvrté a páté třídy - Tomáš Rosenbach, Šimon Cacek, Zdeněk Mička, Dominik Mlčák, Julián

Polášek, Richard Pikna, Matyáš Mokrý a Daniel Traub. Každý zápas trval 13 minut a hrálo se systémem 4 + 1, tedy 4 hráči v poli a jeden brankář. Chlapci bez problémů vyhráli skupinu a poté i souboj o první místo. Odměnou za výhru byly věcné ceny, diplom a hlavně pohár. První a druhé místo bylo postupové do dalšího kola. Vzhledem k tomu, že na druhé příčce se umístila pořádající škola, která měla na termín dalšího kola školní akci, postoupili žáci ze ZŠ Modřice.

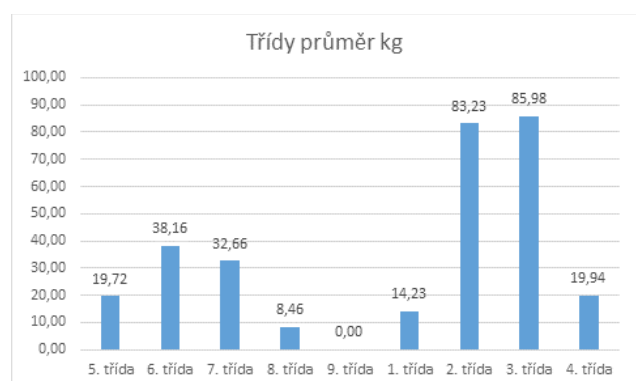
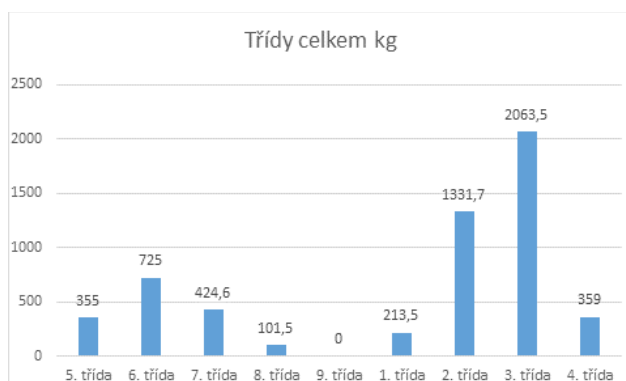
Smíškova v Tišnově. Náš tým byl ochuzen o podporu Dominika Mlčáka, který chyběl z důvodu nemoci. Základní skupinu jsme zvládli s jednou výhrou a jednou prohrou. Přestože se nám v dalších zápasech již nedařilo, tak nám druhé místo ve skupině zajistilo celkové čtvrté místo.

Okresní kolo proběhlo o týden později na Základní škole

Kateřina Nováková

Sběr papíru s panem Popelou

Prinášíme vám průběžné výsledky soutěže ve sběru papíru po lednovém svozu.

Ještě není všem dnům konec! 13. dubna bude opět u školy přistaven kontejner na papír.

Michal Špirit

Daleko na severu...

V lednu jsme se s prvňáčky vydali na pomyslný výlet do chladných zeměpisných šířek. Navštívili jsme Eskymáky, tučňáky, lední medvědy, ... Zde jsou naše zážitky.

Co jsme se dověděli o tučňácích:

- vydrží pod vodou až dvacet minut;
- neumějí létat, ale výborně plavou;
- rádi skáčou z velkých ledovců do vody a jezdí po bříše;
- vajíčka nosí na nohách, a tak je zahřívají;
- mají speciální nepromokavé peří a hodně tuku, proto jim není zima.

Zahráli jsme si na tučňáky. Pomocí kartonových ker se musela skupina třech tučňáků přesunout přes celou třídu, aniž by se namočila v oceánu. Při hře jsme rozvíjeli vzájemnou spolupráci a koordinaci pohybu. Den s tučňáky jsme zakončili vyráběním tučňáků z papíru.

Co jsme se dověděli o Eskymácích:

- domorodí obyvatelé Severní Ameriky (Kanady, Grónska);
- v zimě žili v iglú, v létě ve stanech z kůže;
- lovili ryby, tuleně, soby;
- po vodě se pohybovali pomocí kajaku, po souši pomocí psích spřežení a sněžnic.

Jako správní Eskymáci jsme zkoušeli lovit ryby/hrdlo láhve do kroužku. Po několikadenním procvičování jsme se stali zdatnými rybáři. Při rybaření jsme si zároveň cvičili trpělivost a zručnost.

Nástěnku ve školní družině jsme proměnili v eskymáckou vesnici. Po celou dobu nás provázela písnička od Jaromíra Nohavici: Grónská zem. Kdo z vás písničku zná, zvládne jistě v následujícím článku vyplnit kvíz. Správné odpovědi naleznete pod kvízem.

Iveta Schimmerová

obrázky: děti z I. oddělení ŠD

Kvíz

1. Grónskou zem najdeme na

- a) západě
- b) jihu
- c) severu
- d) východě

2. Co Eskymáci v písničce snídají

- a) nanuky a zmrzlinu
- b) eskyma a ledňáčka
- c) nanuky a eskyma
- d) banány a čokoládu

pokračování na straně 11

dokončení ze strany 10

3. Jak dlouho trvá polární den

- a) 1 rok
- b) půl roku
- c) měsíc
- d) 24 hodin

4. Na co si hrají Eskymáci s ledními medvědy

- a) na babu
- b) na honěnou
- c) na vojáky
- d) na četníky

5. V čem bydlí Eskymáci

- a) v domě
- b) v týpí
- c) v jeskyni
- d) v iglú

6. Co přinesl medvěd ke svačině

- a) nanuk
- b) med
- c) rybu
- d) koblížek

7. Co bublá v kotlíku

- a) čaj
- b) káva
- c) guláš
- d) mléko

8. Z čeho si dělají Eskymáci legraci

- a) z teploměru
- b) ze sluníčka
- c) z medvědů
- d) sami ze sebe

Iveta Schimmerová

1. c), 2. c), 3. b), 4. d), 5. d), 6. c), 7. a), 8. a)

Družina má talent 2018

6. ročník soutěže Družina má talent byl opět velice pestrý. Děti nám předvedly taneční, hudební, recitační i sportovní vystoupení a bylo opravdu na co koukat. Medailové pozice od sebe dělil pouze jeden bodík.

1. místo: Laura Hasilík, 3. třída (balet)

2. místo: Anička Hroudná, Eliška Paravanová, Lucka Freibergová, 4. třída (moderní tanec, vlastní choreografie)

3. místo: Jindřiška Rýparová, 3. třída (klarinet, zpěv)

Děkujeme všem finalistům za krásné odpoledne a odborné porotě (paní učitelka Adamcová, Jouklová, pan vychovatel Straka, paní uklízečka Křížová) za její nelehkou práci.

Rozhovor s vítězkou talentu Laurou Hasilík

R: Lauro, gratuluji Ti k vítězství v talentu. Byla jsi překvapená?

L: Děkuji. Ano, byla.

R: Jak dlouho chodíš do baletu a kolikrát týdně trénuješ?

L: Do baletu chodím od 4 let, trénuji 2x týdně.

R: Vystupovala jsi už i na divadelních prknech?

L: Ano, vloni v Mahenově divadle v představení Tučňáci a klokani. Letos si celá baletní škola připravila příběh o lese.

R: Zúčastnila ses i jiných soutěží?

L: Ne.

R: Které finálové vystoupení se Ti nejvíce líbilo?

L: Moderní tanec holek ze čtvrté třídy.

R: Jaké jsou Tvé další koníčky kromě baletu?

L: Ráda bruslím. Raději na ledě než na in linech.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji Ti mnoho úspěchů ve Tvé baletní kariéře!

Iveta Schimmerová

Historie dobývání vesmíru

Díl druhý – člověk ve vesmíru

V minulé části jsme se věnovali prvním pomyslným krůčkům, které lidstvo ve vesmíru uskutečnilo. Po prvních úspěších tehdejšího Sovětského svazu se k vesmíru vydávají i Američané, kteří 1. října 1958 zakládají Národní úřad pro letectví a vesmír (NASA). O rok později oblétaávají a fotografují první umělé sondy povrch Měsíce. Ale stále se nepodařilo vyslat do vesmíru člověka, až 12. dubna 1961 svět ohromila zpráva, že se první člověk vydal do vesmíru. Jurij Alexejevič Gagarin jednou obletěl Zemi a vrátil se v pořádku zpět.

Dne 12. dubna vstávali kosmonauti v 5 hodin 30 minut moskevského času. Snídani z tub dostali v montážní budově, po ní následovala krátká zdravotní prohlídka. Deset minut před sedmou přijel Gagarin na startovní plošinu. Dvě hodiny před startem, v 7 hodin 10 minut, už byl Gagarin usazen na svém místě v lodi a navázal spojení s řídicím centrem. Po prověření spojení a přístrojů, které trvalo 20 minut, Gagarin už jen čekal na start. V 9 hodin 7 minut moskevského času (6 hodin a 7 minut světového času) odstartoval Jurij Gagarin v kosmické lodi Vostok 1 z kosmodromu Bajkonur. V době startu mu bylo 27 let. Asi minutu po startu dosáhlo přetížení 3–4 G, poté se postupně snižovalo. Motor 2. stupně rakety (blok A) se vypnul později, než bylo plánováno. Vostok 1 proto nabral vyšší rychlost a místo plánovaného letu ve výšce 180–230 km nad povrchem Země se dostal na dráhu s parametry 181–327 km. Po 8 minutách 36 sekundách letu dohořel motor 3. stupně, v 11. minutě se oddělil 3. stupeň rakety, ve 14. minutě Gagarin pocítil stav beztlíže. Loď letěla automaticky, kosmonaut v průběhu letu udržoval spojení s řídicím střediskem, zapisoval svá pozorování a pocity (celou dobu letu se cítil výborně), když mu uplavala tužka, diktoval na záznam. V 57. minutě loď dosáhla maximální výšky 327 km. Gagarin trochu pojedl, napil se a začal se chystat na návrat.[41]

Sestup byl komplikovaný, v 10:25 motor Vostoku zbrzdil loď, nepracoval však plánovanou dobu, a řídicí systém lodi proto neoddelil přístrojový úsek od kabiny. Loď navíc začala rotovat, což Gagarin oznámil na Zemi, nikdo mu však nemohl pomoci ani radou. Po 10 minutách automatika přístrojový úsek konečně odstřelila, loď se stočila potřebným směrem a rotace ustala. Pak sestup probíhal normálně, teplota ochranného štítu dosáhla 2000 °C a přetížení 10 G. Ve výšce 7 km se odstřelil poklop průlezu, pilot byl katapultován a přistál na padáku vedle kabiny. První kosmický let trval 108 minut a byl to nejen první, ale (ještě ke konci roku 2011) i nejkratší orbitální kosmický let.

Po této odvážné cestě následovali na okraj vesmíru v roce 1962 první Američan Alan Shepard, John Glen, v roce 1963 první žena Valentina Těreškovová a například 2. března 1978 první Československý kosmonaut Vladimír Remek, který se stal prvním ne-

americkým a nesovětským kosmonautem na oběžné dráze Země.

zdroj obrázků:

Jurij Gagarin:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/cc/Gagarin_in_Sweden.jpg

Vladimír Remek:

http://www.stoplusjednicka.cz/sites/default/files/obrazky/remek_0.jpg

Michal Špirit

Knihovnička našich žáků

Čtyřlístek pro štěstí

Autor: Jacqueline Wilsonová

Ilustroval: Nick Sharrott

Hodnocení: ★★☆☆☆

Oblíbená příhoda:

Má nejoblíbenější příhoda je, jak Clover učí v útulku malé holčičky psát. Jako A jim přinese svou panenku Annu Boleynovou, jako B boty, C jako citron a Č jako čiču. Dál už je neučí, protože utekla před Mildred.

Kniha je o ...

dívce Clover, které umřela matka. Její otec žije s jinou ženou, která má 5 dětí. Clover se o ně musí celý den starat. Je tam i její sestra Megs. Megs zanedlouho umře na spálu a Clover nemá šaty na pohřeb. Ušije jí je pan Panenka, který vyrábí panenky. Clover uteče do útulku pro dívky slečny Smithové. Stará se o dívky, až si pro ni přijde nevlastní matka Mildred, a ona se nabídne, že bude dělat guvernanku, jen aby před ní utekla.

Hlavní postava (popiš ji čtyřmi slovy):

- statečná
- obětavá
- cílevědomá
- hodná

Kde se děj odehrává:

ve viktoriánské Anglii

Namaluj obrázek

Valerie Minářová, V. třída

Škyťák šelmovská štika: Jak vycvičit draka

Autor: Cressida Cowellová

Ilustroval: Cressida Cowellová

Hodnocení: ★★☆☆☆

Oblíbená příhoda:

Má oblíbená příhoda je ta, když šel Škyťák chytat svého prvního draka do oka vulkánu. Vše zpackal a draka se mu nepovedlo chytit. Když se vracel do vesnice, zjistil, že mu do nůše vlezl malý draček.

Kniha je o ...

klukovi jménem Škyťák, který se narodil ve vikingské vesnici, která se přátelí s draky. Jakmile si vybere svého draka, který ho vůbec neposlouchá, tak si ho musí vycvičit. V tom na jejich vesnici začne útočit obrovský zlý drak. A kluk se svým neposlušným drakem všechny zachrání.

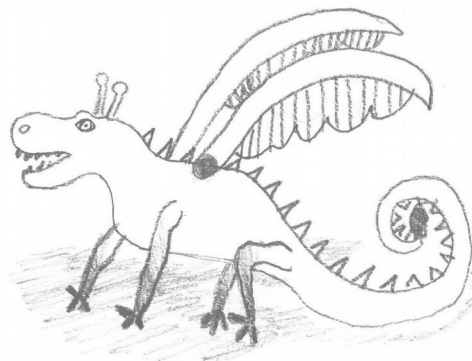
Hlavní postava (popiš ji čtyřmi slovy):

- zakrslý
- neoblíbený
- slabý
- chytrý

Kde se děj odehrává:

v období Vikingů.

Namaluj obrázek

Radovan Španěl, VI. třída

Hádanky

Bez barev a bez palety
na zdech kreslí bílé květy
jeden známý malíř
nechce za to ani halíř

zeřnu

Stojí stojí hrdina
chlubně břicho vypíná
přijde-li však na něj slunce
roztaje jak zmrzlina

sněhulák

Přede, přede, mhouří očka,
k snídani má misku mléka.

Co je to? _____

PŘETSAL MAREK NOVOTNÝ - 2. TŘÍDA

NÁPOVĚDA:

ILUSTRAČE:
KLARA PICOVA
2. TŘÍDA

Veselí sněhuláci

1. Kolik sněhuláků má brusle?
2. Na kterém obrázku je víc sněhuláků?
3. Najdi sněhuláka s brýlemi.
Co si oblékl?
4. Na kterém obrázku je víc sněhuláků s čepicí.

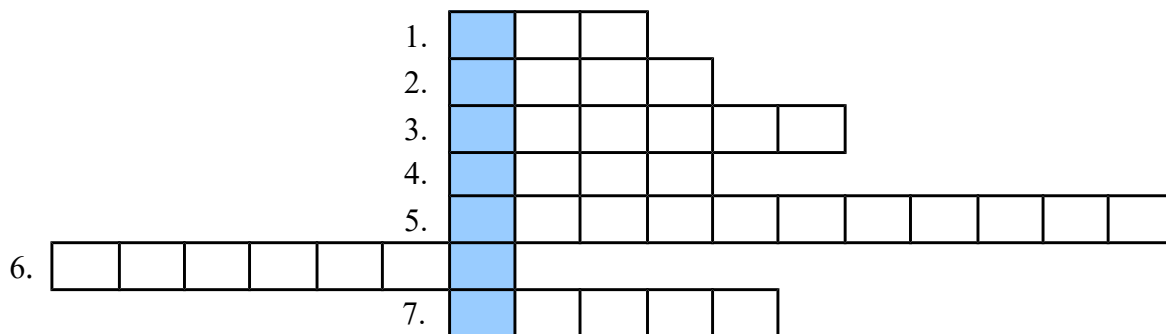

Sabina Skorusová, III. třída

Laura Hasilik, III. třída

Crossword – procvičujeme angličtinu

1. anglicky „vajíčko“
2. česky „legs“
3. česky „gorilla“

4. anglicky „lev“
5. anglicky „informace“
6. anglicky „zvířata“

7. anglicky „srdce“

Sofie Urbánková, VI. třída

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice

Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Štěpánka Rýparová (VII. třída), Josef Holfeuer, Sofie Urbánková (VI. třída), Barbora Dvořáková, Taťána Hofmanová, Valerie Minářová (V. třída), Sabina Skorusová, Jáchym Hofman (III. třída)

Termíny uzávěrek čísel V. ročníku: 26. 1., 29. 3, 18. 5.

Kontakt: schimmerova@skolazelesice.cz